

वा० रा०

॥ ६१ ॥

आक्रम्य त्रिभिः पदैरिति शेषः ॥ लोकार्थी त्रैलोक्याक्रमणार्थी ॥ २० ॥ नियम्य बध्वा २१ ॥ तेनैव वामनावतारकर्त्रा ॥ मया विश्वामित्रेण ॥ २२ ॥ पूर्वसर्गात्कृतद्वितीयप्रश्नोत्तरमाह ॥ एनमिति ॥ २३ ॥ अनुत्तमं सर्वोत्तमं ॥ हेतात् तदेतदाश्रमपदं यथाममस्वभूतं तथानवापि विष्णववतारत्वादिति गृह्योपसंधिः ॥ २४ ॥ पुनर्वसुद्वेतारे ॥ २५ ॥ उत्पत्त्योत्पत्त्य संतोषातिशयादिति शेषः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अथैव प्रवेशदिन एव ॥ कालविलंबे फलाभावात् ॥ सिद्धः त्वद्यज्ञसिद्ध्या अन्वर्थसिद्धसंज्ञः ॥

त्रीन्पदानथभिक्षित्वा प्रतिगृह्य च मेदिनी ॥ आक्रम्य लोकान् लोकार्थी सर्वलोकहिते रतः ॥ २० ॥ महेंद्राय पुनः प्रादान्नियम्य बलिमोजसा ॥ त्रैलोक्यं समहाते जाश्वकेशकवशं पुनः ॥ २१ ॥ तेनैव पूर्वमाक्रान्त आश्रमः श्रमनाशनः ॥ मयापि भक्त्या तस्यैव वामनस्योपभुज्यते ॥ २२ ॥ एनमाश्रममायांतिराक्षसा विघ्नकारिणः ॥ अत्र ते पुरुषव्याघ्रहंत व्यादुष्टचारिणः ॥ २३ ॥ अद्य गच्छामहे राम सिद्धाश्रममनुत्तमं ॥ तदाश्रमपदं तात तवाप्येतद्यथामम ॥ २४ ॥ इत्युक्त्वा परमप्रीतो गृह्य रामं सलक्ष्मणं ॥ प्रविशन्नाश्रमपदं व्यरोचत महामुनिः ॥ शशीवगतनीहारः पुनर्वसुसमन्वितः ॥ २५ ॥ तं दृष्ट्वा मुनयः सर्वे सिद्धाश्रमनिवासिनः ॥ उत्पत्त्योत्पत्त्य सहसा विश्वामित्रमपूजयन् ॥ २६ ॥ यथाहं चक्रिरे पूजां विश्वामित्राय धीमते ॥ तथैव राजपुत्राभ्यामकुर्वन् नतिथि क्रियां ॥ २७ ॥ मुहूर्तमथ विश्रांतौ राजपुत्रावरिंदमौ ॥ प्रांजलीमुनिशार्दूलमूचतूरघुनंदनौ ॥ २८ ॥ अथैव दीक्षां प्रविश भद्रं ते मुनिपुंगव ॥ सिद्धाश्रमोयं सिद्धः स्यात्सत्यमस्तु वचस्तव ॥ २९ ॥ एवमुक्तो महातेजा विश्वामित्रो महानृपिः ॥ प्रविवेश तदा दीक्षां नियतो नियतेंद्रियः ॥ ३० ॥ कुमारविवतां रात्रिमुपित्वासु समाहितौ ॥ प्रभातकाले चोत्थाय पूर्वासंध्यामुपास्य च ॥ ३१ ॥

तव वचः अत्रैव पुरुषव्याघ्रहंत व्यादुष्टचारिण इति यत् तत्सत्यमस्तु ॥

राक्षसान्सर्वथाह निष्ये इति भावः ॥ २९ ॥ नियतः निगृहीतांतःकरणः ॥ ३० ॥ कुमारविव स्कंदविशाखाविव ॥ ३१ ॥

वा० कां०

॥ ६१ ॥